

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **TV Nova s. r. o.**, se sídlem Kříženeckého náměstí 1078/5, Praha 5, zast. JUDr. Richardem Pechou, advokátem se sídlem Voršilská 130/10, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6, proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 25. 1. 2016, čj. O-517930/D15084075/2015/ÚPV, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 8. 2018, čj. 9 A 52/2016-46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Společnost CET 21, spol. s. r. o., právní předchůdkyně žalobkyně, podala dne 14. 11. 2014 u žalovaného přihlášku slovní ochranné známky ve znění „Kriminálka Brno“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 38 a 41 mezinárodního třídění.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 8. 2015, čj. O-517930/D073428/2014/ÚPV, zamítl uvedenou přihlášku podle § 4 písm. f) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (dále jen „zákon o ochranných známkách“), tj. pro rozpor označení s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně rozklad, který předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 25. 1. 2016 zamítl a potvrdil rozhodnutí žalovaného.

[4] Rozhodnutí předsedy žalovaného napadla žalobkyně žalobou u městského soudu, který jí rozsudkem ze dne 9. 8. 2018 vyhověl, žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

II. Kasační stížnost žalovaného, vyjádření žalobkyně

[5] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností.

[6] Stěžovatel namítl, že jeho rozhodnutí není v rozporu se základními judikaturními principy uvedenými městským soudem.

[7] Podle názoru stěžovatele smyslem § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách je také zabránit monopolizaci označení, jejichž zápis by byl v rozporu s veřejným zájmem v širším smyslu. Přestože se jedná o neoficiální označení „Služby kriminální policie a vyšetřování se sídlem v Brně“, platí pro zápis označení státních orgánů a institucí, byť v hovorové podobě, absolutní výluka pro všechny výrobky a služby, a to bez ohledu na jejich obsah a bez ohledu na relevantního spotřebitele. Rozhodnutí Tribunálu ve věci *Sportwetten GmbH Gera v. OHIM* se netýká rozporu ochranné známky obsahující název státní instituce s veřejným pořádkem; toto rozhodnutí proto nelze bez dalšího aplikovat na všechny situace spadající pod § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách.

[8] Stěžovatel uvedl, že podle své současné rozhodovací praxe by ochrannou známkou s názvem státní instituce zapsal pouze v případě, že by přihlášku podávala sama tato instituce. Cílem tohoto postupu je zabránit poskytnutí ochrany jedinému subjektu pro výrobky nebo služby s názvem státní instituce. To však neznamená, že by přihlašovatel nemohl takové označení fakticky užívat.

[9] Stěžovatel dále vytkl, že městský soud nezohlednil celé odůvodnění jeho rozhodnutí, které bylo předurčeno stručnými rozkladovými námitkami žalobkyně. Stěžovatel je přesvědčen, že z odůvodnění jeho rozhodnutí je zřejmé, z jakého skutkového stavu vyšel, jak o něm uvážil a jak se vypořádal s rozkladovými námitkami. Městský soud také nepřihlédl k odůvodnění rozhodnutí prvního stupně, které s rozhodnutím stěžovatele tvoří jeden celek (viz rozsudky NSS ze dne 31. 10. 2014, čj. 6 As 161/2013-25, a ze dne 27. 2. 2013, čj. 6 Ads 134/2012-47).

[10] Stěžovatel rovněž poukázal na skutečnost, že ochranná známka „Kriminálka Brno“ byla přihlášená pro seznam výrobků a služeb zařazených do tříd 9, 38 a 41 mezinárodního třídění. Stěžovatel přitom posuzované označení nepřihlásil pro „televizní seriály“.

[11] K závěrům soudu, které se týkají chápání slova „kriminálka“ jako druhu televizního seriálu, stěžovatel uvedl, že námitku týkající se této otázky v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal; k tomu citoval argumentaci uvedenou tamtéž.

[12] Stěžovatel nesouhlasil ani s výtkou městského soudu, že není zřejmé, z jakých konkrétních důvodů je podle stěžovatele přihlašované označení v rozporu s veřejným pořádkem a jak narušuje vnímání společenských hodnot. Stěžovatel se domnívá, že výklad neurčitěho pojmu „veřejný pořádek“ a jeho aplikace na skutkový stav uvedený v obou správních rozhodnutích je konkrétní; nejedná se pouze o paušální závěry. Je v rozporu s veřejným pořádkem, aby označení orgánu veřejné moci (být v hovorové podobě), který se podílí na udržování pořádku uvnitř státu, na ochraně majetku i občanů a stíhá pachatele trestných činů, byla poskytována veřejnoprávní ochrana v zájmu soukromého subjektu. V této souvislosti

pokračování

stěžovatel konstatoval, že žalobkyně podala současně několik dalších přihlášek ochranných známek obsahujících výraz „kriminálka“ ve spojení s názvy různých měst (Praha, Brno, Plzeň, Brod, Kladno, Kolín) pro shodné výrobky a služby. Uvedené přihlášky byly rovněž zamítnuty, neboť přiznáním ochrany by *de facto* tyto názvy byly monopolizovány pro jediný subjekt. Podle stěžovatele je v této části rozsudek městského soudu nepřezkoumatelný.

[13] Stěžovatel rovněž nepovažoval za správné závěry městského soudu, které se týkají nedostatečného odůvodnění odklonu od dosavadní rozhodovací praxe ve věci obdobných označení stran. Již v rozhodnutí prvního stupně jsou popsány důvody zápisu ochranných známek „Kriminálka Anděl“ a „Policie Modrava“. Rozkladovou námitku žalobkyně rozšířenou o kombinovanou ochrannou známku „Kriminálka Smíchov“ pak stěžovatel vypořádal ve svém rozhodnutí.

[14] Stěžovatel zdůraznil nutnost individuálního posouzení každého projednávaného případu a připomenul dobu, která uplynula od zápisu slovní ochranné známky ve znění „Kriminálka Anděl“, aby bylo možno akceptovat změněný náhled stěžovatele na posuzování zápisné způsobilosti obdobných ochranných známek a akceptovat odlišné závěry ohledně absolutních důvodů zápisné nezpůsobilosti. (srov. rozsudky NSS ze dne 29. 7. 2015, čj. 9 As 22/2015-29, a ze dne 22. 5. 2014, čj. 7 As 151/2012-64). Od zápisu slovní ochranné známky „Kriminálka Anděl“ dne 22. 10. 2008 do vydání nyní posuzovaného zamítavého rozhodnutí uplynulo 8 let, což je podle stěžovatele dostatečně dlouhá doba k akceptaci změněného náhledu na posuzování zápisné způsobilosti obdobných ochranných známek. Stěžovatel se dále domnívá, že spojení slov „kriminálka“ a „Anděl“ ani nenavozuje dojem, že se jedná o název skutečného policejního útvaru.

[15] Podle názoru stěžovatele ani kombinovaná ochranná známka „Kriminálka Smíchov“ na rozdíl od pouhých slovních označení neevokuje spojení s Policí ČR a jejími složkami.

[16] Od zápisu slovní i kombinované ochranné známky „Kriminálka Smíchov“ do vydání rozhodnutí o zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky „Kriminálka Brno“ uplynuly téměř 3 roky, což je podle názoru stěžovatele i v tomto případě doba dostatečně dlouhá. Nelze tedy hovořit o vybočení z předvídatelnosti rozhodnutí a přísně trvat na kontinuitě mezi staršími rozhodnutími stěžovatele a jeho nynějším rozhodnutím.

[17] Stěžovatel navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

[18] Žalobkyně se ztotožnila se závěry městského soudu.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[19] Kasační stížnost není důvodná.

[20] Úvodem NSS předesílá, že při posouzení této věci vycházel z rozsudku zdejšího soudu ze dne 16. 3. 2020, čj. 5 As 23/2019-18, v němž se zabýval obdobnými námitkami ve vztahu k označení „Kriminálka Západ“. Vzhledem k tomu, že napadené rozsudky, stejně jako samotné kasační stížnosti a další podání účastníků v obou věcech, jsou téměř totožné, přebírá NSS závěry z citovaného rozsudku a případně je přizpůsobuje projednávané věci.

[21] Nejprve NSS konstatuje, že nejsou důvodné námitky stěžovatele vytýkající nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu. Z napadeného rozsudku je zřejmé, z jakých důvodů městský soud dospěl k závěru o důvodnosti žalobních námitek. Městský soud srozumitelně vložil své skutkové a právní závěry, jakož i poskytl návod, jak mají správní orgány ve věci dále postupovat.

[22] Při hodnocení dalších kasačních námitek NSS nepřehlédl, že stěžovatel do značné míry opakuje svou argumentaci ze správního řízení i z vyjádření k žalobě, s níž se již vypořádal městský soud. Za této situace považuje za dostatečné pouze stručně shrnout, proč nejsou námitky stěžovatele důvodné, neboť v zásadě již byly stěžovateli vysvětleny městským soudem, s jehož závěry se NSS ztotožňuje a v podrobnostech na odůvodnění napadeného rozsudku odkazuje.

[23] Pro rozhodnutí ve věci je podstatné posouzení zápisné způsobilosti posuzovaného označení podle § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách; platí, že do rejstříku se nezapiše označení, které je v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy.

[24] Uvedené ustanovení představuje absolutní důvody zápisné nezpůsobilosti, na jejichž základě žalovaný z moci úřední nezapiše jako ochrannou známku označení, pokud naplňuje některý z uvedených znaků. Tato úprava je transpozicí úpravy obsažené v právu Evropské unie (původně směrnice 89/104/EHS, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, posléze směrnice 2008/95/ES, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, resp. aktuálně účinná směrnice 2015/2436/EU, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách). Současně nelze přehlédnout, že ochrana národních ochranných známek v členských státech Evropské unie existuje souběžně s ochranou známek EU na úrovni Evropské unie, jež je aktuálně upravena nařízením 2017/1001, o ochranné známce Evropské unie [čl. 7 odst. 1 písm. f): do rejstříku se nezapišou ochranné známky, *kteřé jsou v rozporu s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy*]. Stejný důvod rovněž slouží k odmítnutí ochrany známce, která byla zapsána v jedné zemi Pařížské unie, v ostatních zemích „tak, jak je“ (*angl. „as is“; fr. „telle quelle“*) podle čl. 6 quinquies písm. B bodu 3 Pařížské unijní úmluvy, podle něhož známky, které odporují dobrým mravům nebo veřejnému pořádku, mohou být odmítnuty k zápisu nebo zrušeny. Konstatování rozporu s veřejným pořádkem však nemůže být založeno na tom, že se známka neshoduje s některým ustanovením známkového práva, vyjma případu, kdy se toto ustanovení týká veřejného pořádku (viz Charvát, R. *Zákon o ochranných známkách. Komentář*. Praha. Wolters Kluwer, 2017, s. 61an).

[25] Ustanovení § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách obsahuje neurčité právní pojmy „veřejný pořádek“ a „dobré mravy“, jejichž výklad a aplikace v konkrétních případech náleží správním orgánům a soudům. Při výkladu a následné aplikaci tohoto ustanovení je třeba brát v úvahu nejen jeho smysl a účel, ale i okolnosti jeho vzniku a původu, přičemž musí být též respektovány závazky vyplývající ČR z mezinárodního, jakož i unijního práva. Městský soud v této souvislosti případně poukázal na povinnost eurokonformního výkladu relevantních hmotněprávních pojmů známkového práva.

[26] NSS připomíná, že SDEU se použitím výhrady veřejného pořádku v různých souvislostech již mnohokrát zabýval, přičemž judikoval, že různé státy mohou mít různé zájmy, jejichž sledování spadá pod pojem veřejného pořádku, a pojem veřejného pořádku se může měnit i v čase (srov. rozsudek ze dne 4. 12. 1974, *van Duyn*, C-41/74, bod 18, rozsudek ze dne 28. 10. 1975, *Rutili*, C-36/75, bod 26, rozsudek ze dne 27. 10. 1977, *Bouchereau*, C-30/77, bod 34); nicméně pojem veřejného pořádku je třeba vykládat restriktivně, přičemž ani rozsah tohoto pojmu nemůže být určován jednostranně členským státem bez možnosti kontroly

pokračování

ze strany orgánů EU (srov. výše uvedený rozsudek ve věci *Rutili*, bod 27). Státy se mohou dovolávat pouze svých vlastních důvodů veřejného pořádku, nikoli důvodů jiného členského státu (viz rozsudek ze dne 10. 7. 2008, *Jipa*, C-33/07, Sb. rozh., s. I-5157, bod 23).

[27] SDEU také vymezil obecné meze použití výhrady veřejného pořádku v právních řádech členských států za situace, kdy dochází k omezení práv vyplývajících z unijního práva. Stanovil obecný test použití výhrady veřejného pořádku, který „předpokládá kromě společenského nepořádku, který představují všechna porušení práva, existenci skutečného, aktuálního a dostatečně závažného obroženi některého ze základních zájmů společnosti“; tedy 1) nestačí pouhé porušení práva, ale 2) musí existovat skutečná a dostatečně závažná hrozba 3) dotýkající se základního zájmu společnosti (srov. výše uvedený rozsudek ve věci *Bouchereau*, bod 35, a dále rozsudky ze dne 19. 1. 1999, *Calfa*, C-348/96, bod 21, ze dne 29. 4. 2004, *Orfanopoulos a Oliveri*, C-482/01, bod 66, ze dne 10. 3. 2005 ve věci *Komise proti Španělsku*, C-503/03, Sb. rozh., s. I-1097, bod 46, ze dne 7. 6. 2007, *Komise proti Nizozemí*, C-50/06, Sb. rozh., s. I-4383, bod 43, a výše uvedený rozsudek ve věci *Jipa*, bod 25).

[28] Z uvedeného vyplývá, že pojem „veřejný pořádek“ nelze vnímat odtrženě od souvislostí, v nichž je vykládán, a označit za jeho porušení nesoulad s jakoukoli normou, jež je jeho součástí. Při posuzování, zda je nějaké jednání porušením veřejného pořádku ve vztahu k danému právnímu předpisu, je tak potřeba souběžně posoudit blízkost porušené normy k zájmům chráněným tímto předpisem a intenzitu porušení normy. Výklad vnitrostátního známkového práva tak ovlivňují judikatorní závěry SDEU interpretující obsahově podobné či shodné instituty upravené v právních předpisech známkového práva EU.

[29] Z judikturních východisek Tribunálu stanovených v rozsudku ze dne 12. 12. 2019 ve věci *Santa Conte v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (Cannabis Store Amsterdam)*, T-683/18, vyplývá (bod 30), že obecným zájmem, na kterém je založen absolutní důvod pro zamítnutí zápisu stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001, je zabránit zápisu označení, která by narušovala veřejný pořádek nebo dobré mravy při jejich užívání na území EU [rozsudky ze dne 20. 9. 2011, *Vyobrazení sovětského znaku*, T-232/10, bod 29, a ze dne 15. 3. 2018, *La Mafia Franchises v. EUIPO - Itálie (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)*, T-1/17, bod 25]. Tribunál dále připomněl, že průzkum rozporu označení s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy musí být proveden s ohledem na to, jak toto označení při jeho užívání jako ochranné známky vnímá relevantní veřejnost nacházející se na území Unie nebo v její části [rozsudky ze dne 20. 9. 2011, *Vyobrazení sovětského znaku*, T-232/10, bod 50, a ze dne 9. 3. 2012, *Cortés del Valle López v. OHIM (¡Que buenu ye! HIJOPUTA)*, T-417/10, bod 12].

[30] Posouzení existence důvodu pro zamítnutí zápisu uvedeného v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 nemůže být založeno na vnímání části relevantní veřejnosti, kterou nic nešokuje, ani ostatně na vnímání části veřejnosti, kterou lze snadno urazit, ale musí se provádět na základě kritérií rozumné osoby s průměrným prahem citlivosti a tolerance [rozsudky ze dne 9. 3. 2012, *¡Que buenu ye! HIJOPUTA*, T-417/10, bod 21; ze dne 14. 11. 2013, *Efag Trade Mark Company v. OHIM (FICKEN LIQUORS)*, T-54/13, bod 21, a ze dne 11. 10. 2017, *Osbo Lotus Commune v. EUIPO - (OSHO)*, T-670/15, bod 103]. Kromě toho relevantní veřejnost nemůže být pro účely průzkumu důvodu pro zamítnutí zápisu uvedeného v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 omezena na veřejnost, které jsou výrobky a služby, pro které je zápis požadován, přímo určeny.

[31] Městský soud správně upozornil na skutečnost, že stěžovatel ve svém rozhodnutí (obdobné platí též pro rozhodnutí prvního stupně) sice vymezil rozsah a obsah neurčitého

právního pojmu „veřejný pořádek“, nicméně se omezil na paušální závěr a nikterak nezhodnotil, zda a na základě čeho je přesvědčen, že označení „Kriminálka Brno“, které obsahuje jeden prvek - hovorový výraz pro jednu ze složek Policie ČR a druhý prvek - obvyklý výraz v místopisu, může vést k narušení veřejného pořádku. Jinými slovy řečeno, stěžovatel sice posoudil význam označení, jehož zápis jako ochranné známky byl požadován, avšak jeho chápání relevantní veřejností nahradil vlastní úvahou, s čím si spotřebitelská veřejnost nepřipustně spojí označené nárokové výrobky a služby. Konstrukce názoru průměrného spotřebitele je důležitá právě v tom, že neumožňuje subjektivními úvahami legitimizovat rozhodovací proces, nikoli v tom, že by subjektivní úvahy vylučovala vůbec ze hry (což ani není možné).

[32] NSS připomíná, že neurčitý právní pojem „veřejný pořádek“ podléhá výkladu a není věcí správního uvážení. O správním uvážení lze totiž hovořit všude tam, kde zákon poskytuje správnímu orgánu ve stanovených hranicích určitý volný prostor k rozhodnutí (typicky vyjádřený formulacemi „správní orgán může“, „lze“ apod.). Naproti tomu neurčité právní pojmy zahrnují jevy nebo skutečnosti, které nelze zcela přesně právně definovat. Jejich obsah, rozsah a aplikace se může v závislosti na konkrétních okolnostech měnit. Zákonodárce tímto způsobem vytváří příslušným orgánům prostor k tomu, aby zhodnotily, zda konkrétní situace pod neurčitý právní pojem spadá, či nikoliv. U neurčitých právních pojmů se zajisté také vyskytuje určitá míra „uvážení“ správního orgánu, ta se ovšem zaměřuje na skutkovou podstatu a její vyhodnocení. Výsledkem je pak závěr, který nemá alternativu (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 4. 2014, čj. 8 As 37/2011-154). Na rozdíl od správního uvážení však soud závěry správního orgánu o těchto otázkách přezkoumává v rámci žalobních námitek v plném rozsahu.

[33] NSS tedy souhlasí se zhodnocením odůvodnění rozhodnutí stěžovatele, jak je provedl městský soud. Ze závěrů stěžovatele není seznatelné, zda přihlašovanému označení vytyká již zahrnutí prvku obsahujícího neformální označení složky Policie ČR, což je samo o sobě podle stěžovatele nepřipustné, nebo zda je podstatou jeho závěru o rozporu s veřejným pořádkem identifikované nebezpečí, že si relevantní spotřebitelská veřejnost nepřipustně spojí takto označené výrobky a služby s tímto orgánem veřejné moci. Z rozhodovací praxe stěžovatele se podává, že výhradu veřejného pořádku uplatňoval spíše restriktivně; za nesouladná jsou považována taková označení, která jsou v rozporu s ústavními zásadami, na nichž je založena Česká republika (typicky názvy a symboly teroristických či zločinných organizací, nacistické a sovětské znaky [KGB *Amplification* (ÚPV, O-195936), *Komunistická strana Československa KSC* (ÚPV, O-513166)], výrazy podněcující či propagující rasismus, diskriminaci, násilí, drogy atp.). Spadají sem rovněž jména státních činitelů a dalších osob, které se zasloužily o stát [*Levné recepty Speciál Vaří Klausovka* (O-94341), *MASARYK* (O-96704), *Zemanovka* (O-503400), *Babišovka* (O-520461) aj.]. Smyslem výluky spočívající v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy je především zabránit tomu, aby stát garantoval výhradní právo na užívání závadného označení, což by bylo proti základním zájmům společnosti. Za rozporný s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem však nelze označit běžně používaný výraz českého jazyka (ÚPV, O-190994).

[34] S ohledem na výše uvedené je přiléhavé i městským soudem vytykané odchýlení se od dřívější rozhodovací praxe stěžovatele.

[35] Dle § 2 odst. 4 správního řádu dbá správní orgán „na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly“. K otázce závaznosti správní praxe se NSS vyjádřil např. již v rozsudku ze dne 25. 4. 2006, čj. 2 As 7/2005-86, v němž uvedl „že ne každé rozdílné posuzování obdobných situací musí nutně být libovůlné a neodůvodněně nerovným zacházením. Odchýlit se od určité správní praxe, jež se případně vytvořila, totiž správní orgán může, avšak zásadně pouze pro futuro, z racionálních důvodů a pro všechny případy, kterých se praxí zavedený postup správního orgánu dotýká“;

pokračování

obdobně viz např. rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2016, čj. 5 As 155/2015-35.

[36] Je nepochybné, že v případě posouzení přihlášek jednotlivých ochranných známek je nutné vždy zohlednit konkrétní okolnosti případu; v této věci lze souhlasit s městským soudem, že odlišné posouzení může být dáno i jen drobnými rozdíly ve skutkovém základu jednotlivých případů, tedy především i jen drobnými rozdíly v označeních, popř. seznamech výrobků či služeb, nicméně o takový případ se v posuzované věci nejednalo. Ve věci „Kriminálka Brno“ je totiž podobnost s ochrannou známkou „Kriminálka Smíchov“, „Kriminálka Anděl“, „Kriminálka Staré Město“ aj. natolik evidentní, že stěžovatel pochybil, pokud v napadeném rozhodnutí přezkoumatelným způsobem nezachytil význam a vliv případných rozdílů odůvodňujících nyní odlišný postup stěžovatele, a navíc neprovedl posouzení navrhované ochranné známky ve vztahu k nárokovaným výrobkům a službám.

IV. Závěr a náklady řízení

[37] Na základě výše uvedeného tedy NSS neshledal kasační stížnost důvodnou, proto jí v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[38] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Jelikož stěžovatel neměl v řízení o kasační stížnosti úspěch, nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení; žalobkyni, které by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť podle obsahu spisu jí v tomto řízení žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. července 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu